

DOSAR NR.182/2/2013 ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.1642
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 21.05.2013

CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE CANACHEU CLAUDIA
GREFIER RADU MARIANA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul CHIRA MUGUREL.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, prin consilier juridic [REDACTAT] cu delegație la dosar și pârâtul CHIRA MUGUREL, personal și asistat de mandatar [REDACTAT] cu procură la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Pârâtul se legitimează cu C.I., datele de identificare fiind consemnate în caietul grefierului de ședință.

Curtea acordă cuvântul pe propunere de probe.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Pârâtul, prin mandatar, depune la dosar note de ședință și arată că dosarul este incomplet, întrucât cele șase note informative au fost date în baza unor fotografii care nu există la dosar. Apreciază că aceste fotografii sunt elocvente pentru soluționarea cauzei și solicită obligarea reclamantului să le depună la dosar.

Reprezentantul reclamantului arată că nu are cunoștință de existența acestor fotografii și că a depus la dosar înscrisurile găsite în dosarul informativ.

Curtea apreciază că proba cu înscrisuri solicitată de reclamant este utilă, concludentă și pertinentă soluționării cauzei și o încuviințează. Respinge cererea pârâtului de depunere la dosar a fotografiilor care ar fi stat la baza notelor informative date de pârât, atât față de susținerile reclamantului că nu au fost găsite la dosarul aflat la CNSAS aceste fotografii, cât și de împrejurarea că nu sunt utile soluționării cauzei.

Curtea acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât arătând că acesta a furnizat informații despre persoane care făceau

demersuri pentru a părăsi țara, fiind îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008.

Pârâtul solicită respingerea acțiunii arătând informațiile date fostelor organe ale Securității nu au dus la îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Susține că informațiile menționate în notele informative aflate la dosar sunt bârfe pe care le știa tot orașul. Arată că a semnat angajamentul constrâns și că fosta Securitate a renunțat la serviciile sale pentru că spunea minciuni. De asemenea, susține că a fost șantajat de organele fostei Securități pentru că făcea bișniță, fiind urmărit, reținut și bătut de organele fostei Securități când se întorcea de la Oravița cu marfă. Menționează că în urma declarațiilor sale nu a avut nimeni de suferit.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 09.01.2013, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat instanței să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul CHIRA MUGUREL.

În motivarea acțiunii a arătat că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, a pârâtului Chira Mugurel. Ținând cont de faptul că pârâtul Chira Mugurel este deținător al titlului de luptător și având în vedere prevederile art. 3 lit. z din actul normativ menționat anterior, cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/509/06.03.2012, pârâtul este titularul dosarului fond rețea nr. R 322096 (cotă C.N.S.A.S.). Potrivit documentelor identificate sub această cotă arhivistică, pârâtul a fost recrutat de către Inspectoratul Județean Olt, pe linie de antiterorism, în scopul supravegherii informative a „unor elemente condamnate pe linie de drept comun” din orașul Slatina; la data de 06.03.1985, a semnat un Angajament, preluând numele conspirativ „DUMITRESCU MARIN”.

Reclamantul a apreciat că este îndeplinită prima condiție reglementată de art. 2 lit. b din OUG 24/2008, aceea ca informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

S-au reținut, astfel, notele informative furnizate de către pârât Securității, sub numele conspirativ „Dumitrescu Marin”, identificate în dosarul fond rețea nr. R 322096 (cotă C.N.S.A.S.) : „ În ziua de 8 martie 1985 în jurul orelor 11,00 în barul cooperăției m-am întâlnit cu V. I. și reluând discuția despre B. C, venit din America, acesta mi-a spus că m-a scuzat față de B. că nu am putut să vin deoarece aveam ore la liceu. V. spunea că au fost mai mulți în barul de la Nonel invitați de către B., a venit și M. de la I.P.T.A.P.A. și alții pe care V. îi cunoaște din vedere, dar nu știe cum îi cheamă. Acolo a făcut cinste B. C. Sursa mai menționează că V. a mai relatat că B. C. a venit cu foarte mult aur la el pe care vrea să-l vândă și să facă rost de bani cu care să cumpere dolari pe care vrea să-i ducă cu el în America. În Slatina B. C. are foarte multe relații și s-a interesat și [de] T., fost condamnat în furturi de tablouri, și de Z, inginer la Cărbunești. Nu l-a găsit pe T. deoarece este arestat. Tot V. spunea că B. C. a venit în țară mai mult pentru M., fosta lui prietenă care a lucrat la O.J.T., iar actualmente ospătară la Zahana, pe care vrea s-o scoată din țară și s-o ducă în America. În America B. C. este căsătorit cu o femeie în vârstă și de aceea vrea s-o scoată pe M.. Sursa menționează că în ziua de 12 martie 1985 urmează să se întâlnească cu V. și să-l caute pe B. care și-a manifestat dorința să discute cu sursa.” Precizează reclamantul că, potrivit Notelor ofițerului pe marginea informațiilor citate anterior, s-a dispus „verificarea persoană cu persoană”, iar sursa „DUMITRESCU MARIN” a fost dirijată „să se ducă la întâlnirea cu V. și să-l caute pe B. C. După un timp de la întâlnire să deschidă discuția dacă pe M. a văzut-o. Să stabilească cu ce se ocupă, cum o duce, dacă a mai întâlnit români acolo și ce lucrează, cât mai stă în țară și chiar să-l invite la sursă acasă să poată sta mai mult la discuții”. „În ziua de 7 martie 1985 la orele 19,00 m-am întâlnit în fața Hotelului Parc cu numitul D. T. care după unele discuții mi-a spus că a fost la Cluj și s-a întâlnit cu C. și întrebat de sursă dacă a adus ceva muzică de la acesta mi-a spus că are și că îmi va da cât de curând. Tot T. mi-a spus că dacă îmi trebuie muzică îmi dă o adresă de la care primește C. muzica respectivă și mi-a comunicat că cetățeanul respectiv se numește S. T., /.../. Acesta mi-a spus că nu-l cunoaște, dar poate merge la el că vine din partea lui C. T. spunea că știe de la C. că acest S. vrea să plece în R.F.G. unde are socrii și că își vinde casa și toate lucrurile din Timișoara și cu banii respectivi să cumpere dolari (valută) pe care s-o ia cu el în R.F.G.”

Or, având în vedere aceste informații, învederează că intenția unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate. Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau

descoperite și zădărnice - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speță) sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a celor care încercaseră să forțeze frontiera avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

De asemenea, subliniază faptul că informațiile furnizate de către pârât nu sunt nicidecum unele ce priveau „problema antiteroristă”, ce a reprezentat motivul recrutării acestuia.

Intenția de a părăsi definitiv țara era considerată un afront direct la adresa regimului care pretindea că asigură cetățenilor români cele mai bune condiții de viață. Pentru acest motiv, regimul nu a recunoscut niciodată, oficial, existența fenomenului emigrării. De asemenea, din aceeași categorie a „manifestărilor potrivnice”, face parte și exprimarea liberă a părerilor referitoare la condițiile de viață din România acelor timpuri.

Indiferent că este vorba despre o delațiune care se referea la faptul că persoana denunțată critica fie regimul politic de la acea vreme, fie politicile sociale promovate de către acesta, ori la intenția de a pleca în țară, toate acestea fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Reclamanta susține că este îndeplinită și cea de-a doua condiție privind informațiile furnizate care trebuie să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

S-a mai arătat în acțiune că pârâtul a fost urmărit de Securitate în perioada 1982-1984, dar această împrejurare nu este o cauză de exonerare în stabilirea calității de colaborator al Securității, aceste cauze fiind expres și limitativ prev. de lege.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii arătând că probele aflate în dosar nu sunt relevante.

A semnat angajamentul de colaborator al Securității la 06.03.1985, dar majoritatea notelor și rapoartelor erau scrise de ofițeri, nu erau semnate de pârât, nu aveau adresele exacte ale surselor, astfel că nu trebuie luate în considerare.

Cu privire la condițiile în care a semnat angajamentul a precizat că, pentru a câștiga un ban în plus pe lângă remunerația salarială, se mai ocupa și cu bișniță, dar a fost prins.

Pentru a scăpa de dosarul penal pe care vroiau să i-l întocmească agenții, de discuții sau chiar de distrugerea familiei, nemaivând altă posibilitate de tergiversare și pentru că investise toți banii familiei în marfa care i-a fost confiscată, a acceptat propunerea semnând angajamentul.

Ulterior, pârâtul a furnizat Securității doar 6 note informative pe care le apreciază ca fiind neconcludente, întrucât nu turna persoane sau acțiuni, care să se finalizeze cu măsuri represive ale Securității asupra cuiva, neexistând niciun arestat sau persecutat politic în urma declarațiilor sale.

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri : Nota de Constatare nr. DI/I/509/06.03.2012, cererea nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată CNSAS de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, înscrisuri din dosarul având cota CNSAS R 322096.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că dosarul având cota CNSAS R 322096 îl are ca titular pe pârât care a fost recrutat în calitate de colaborator pe linie de antiterorism Inspectoratul Județean Olt, Compartimentul 0620, în scopul supravegherii informative a unor elemente condamnate pe linie de drept comun din orașul Slatina.

Dosarul conține un angajament din 06.03.1985, întocmit și semnat olograf de pârât cu numele real, prin care se angajează să sprijine în mod secret, organizat și activ organele de securitate în activitatea pe care o desfășoară pentru prevenirea, descoperirea infracțiunilor îndreptate împotriva securității statului și pentru combaterea oricăror manifestări care afectează interesele orânduirii socialiste.

În acest angajament se precizează că informațiilor vor fi semnate de pârât cu numele Dumitrescu Marin.

În Raportul de felul cum a decurs recrutarea în calitate de colaborator a pârâtului, din 07.03.1985, întocmit și semnat olograf de lt. col. C L – șeful Compartimentului 0620 de la Inspectoratul Județean Olt se precizează că în cadrul discuțiilor purtate cu pârâtul, acesta a relatat că el cunoaște foarte mulți condamnați și i-a trecut pe o notă care mai târziu a fost materializată într-o declarație, în număr de 14 persoane cu care este în relații. De asemenea, a relatat că unii caută și acum legături cu cetățeni străini, cum este cazul lui V.I., fost cadru militar, jurist, care a contactat un cetățean de origine română stabilit în SUA și venit recent în Slatina.

Dosarul conține mai multe note informative întocmite și semnate olograf de pârât cu numele conspirativ, primite de lt. col. C.L. de la Inspectoratul Județean Olt – Compartimentul 0620, după cum urmează :

Nota din 12.03.1985 în care se consemnează „În ziua de 8 martie 1985 în jurul orelor 11,00 în barul cooperației m-am întâlnit cu V. I. și reluând discuția despre B. C., venit din America, acesta mi-a spus că m-a scuzat față de B. că nu am putut să vin deoarece aveam ore la liceu. V. spunea că au fost mai mulți în barul de la N. invitați de către B., a venit și M. de la I.P.T.A.P.A. și alții pe care V. îi cunoaște din vedere, dar nu știe cum îi cheamă. Acolo a făcut cinste B. C. Sursa mai menționează că V. a mai relatat că B. C. a venit cu foarte mult aur la el pe care vrea să-l vândă și să facă rost de bani cu care să cumpere dolari pe care vrea să-i ducă cu el în America. În Slatina B. C. are foarte multe relații și s-a interesat și [de] T., fost condamnat în furturi de tablouri, și de Z., inginer la C. Nu l-a găsit pe T. deoarece este arestat. Tot V. spunea că B. C. a venit în țară mai mult pentru M., fosta lui prietenă care a lucrat la O.J.T., iar actualmente ospătară la Zahana pe care vrea s-o scoată din țară și s-o ducă în AMERICA. În AMERICA B. C. este căsătorit cu o femeie în vârstă și de aceea vrea s-o scoată pe M. Sursa menționează că în ziua de 12 martie 1985 urmează să se întâlnească cu V. și să-l caute pe B. care și-a manifestat dorința să discute cu sursa.”

Potrivit notei pe care ofițerul a întocmit-o la această notă informativă, sursa a primit ca sarcină să se ducă la întâlnirea cu V. și să-l caute pe B.C. După un timp de la întâlnire să deschidă discuția dacă pe M. a văzut-o. Să stabilească cu ce se ocupă, cum o duce, dacă a mai întâlnit români acolo și ce lucrează, cât mai stă în țară și chiar să-l invite la sursă acasă să poată sta mai mult la discuții.

Într-o altă notă informativă din 12.03.1985, pârâtul menționează „În ziua de 7 martie 1985 la orele 19,00 m-am întâlnit în fața Hotelului Parc cu numitul D. T. care după unele discuții mi-a spus că a fost la Cluj și s-a întâlnit cu C. și întrebat de sursă dacă a adus ceva muzică de la acesta mi-a spus că are și că îmi va da cât de curând. Tot T. mi-a spus că dacă îmi trebuie muzică îmi dă o adresă de la care primește C. muzica respectivă și mi-a comunicat că cetățeanul respectiv se numește S. T., com. BILED, nr. 137, cod 1972, jud. TIMIȘ. Acesta mi-a spus că nu-l cunoaște, dar poate merge la el că vine din partea lui C. T. spunea că știe de la C. că acest S. vrea să plece în R.F.G. unde are socrii și că își vinde casa și toate lucrurile din Timișoara și cu banii respectivi să cumpere dolari (valută) pe care s-o ia cu el în R.F.G.”

Curtea apreciază că sunt îndeplinite în cauză condițiile reglementate de art. 2 lit. b teza I din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit acestor dispoziții, colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prima condiție se referă la furnizarea unor informații prin care se denunțau activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și este îndeplinită, întrucât în notele informative sus menționate se făcea referire la intenția unei persoane de a pleca definitiv din țară.

În perioada comunistă, această intenție cunoscută sub denumirea de „intenție de evaziune” reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, care considera că această intenție este expresia contestării condițiilor de viață oferite de regimul politic respectiv și a dorinței de a se stabili în alt stat care asigură, în opinia celui care intenționa să plece din țară, condiții mai bune de viață.

Sunt menționate în întâmpinare împrejurările în care pârâtul a semnat angajamentul susținându-se că în cazul racolării sale de către organele de Securitate a fost folosită forța sau constrângerea.

Sub acest aspect, Curtea reține pe de o parte, că susținerea este lipsită de suport probator, iar pe de altă parte, că semnarea unui angajament cu organele de securitate nu constituie o condiție pentru constatarea calității unei persoane de colaborator al Securității.

Prezintă relevanță din punct de vedere al constatării acestei calități informațiile furnizate organelor de Securitate, îndeplinirea celor două condiții prevăzute expres de art. 2 lit. b teza I din OUG 24/2008 și nu împrejurarea că anterior furnizării informațiilor a fost semnat un angajament cu Securitatea, lipsa unui astfel de angajament nefiind un impediment în constatarea calității de colaborator al Securității.

Acțiunea în constatarea acestei calități va fi admisă câtă vreme sunt îndeplinite cumulativ condițiile reglementate de art. 2 lit. b teza a I – a din OUG 24/2008, chiar dacă anterior furnizării informațiilor, persoana nu și-a asumat față de organele de Securitate obligația de a le furniza, astfel, că susținerile pârâtului care se referă la condițiile semnării angajamentului sunt irelevante în soluționarea cauzei.

Este îndeplinită în speță și cea de –a doua condiție prevăzută de textul de lege sus menționat, aceea ca informațiile să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, întrucât prin furnizarea informațiilor, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor vizate de informațiile respective pot fi luate măsuri de urmărire și verificare, prin care se încalcă dreptul la viață privată și a vizat această consecință.

Astfel, informațiile furnizate de pârât au vizat îndrăgirea dreptului la viață privată, prev. de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Față de aceste considerente, constatând că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b teza I din OUG 24/2008, Curtea, în temeiul art. 11 din ordonanță va admite acțiunea și va constata existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul CHIRA MUGUREL domiciliat în Mun. Slatina, str. [REDACTED] jud. Olt.

Constată existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 21.05.2013

GREFIER
Radu Mariana

CONFORM CU
ORIGINALUL